

„Samoborski List“ izlazi svakog 1. i 15. u mjesecu. — PRETPLATA na cijelu godinu iznosi 80 K. — Plativo i tužno u Samoboru.

Uprava i uredništvo nalazi se
OLAVNI TRG br. 3
(tiskara S. Šek.)

OGLASE prima uprava prema oglasiku. Za oglas, koji se više puta uvlači, daje se snaga poput. Nakladi se ne vraćaju.

Dobro došli!

U nedjelju dne 20. o. mj. proslavit će Hrv. pjevačko društvo „Jeka“ 50-godišnjicu svoga osnutka i otkriće spomenploče na bivšem Livadićevom dvorcu gdje je spjevana i uglazbljena hrvatska budnica „Još Hrvatska nij' propala“.

Toga dana dolazi u Samobor oko 500 pjevača iz raznih krajeva lijepe naše domovine. Dolaze u Samobor da manifestiraju hrvatsku pjesmu, misao i slobodu.

Dok će ovako sakupljeni hrvatski pjevači zajedničkim svojim istupom manifestirati hrvatsku pjesmu, solidarnost u uzajamnom svom kulturnom djelovanju, oni u drugu ruku čine posjet našem ubavom mjestancu i našem pjevačkom društvu „Jeki“ koja već kroz pedeset godina požrtvovno na tom polju radi.

Srdačnim osjećajima pozdravlja Samobor svoje odlične goste i dočekuje ih otvorena srca i iskrene duše.

U čast svojih dragih gosti Samobor se toga dana zaodjeva u svečano ruho.

Dobro nam došli vrijedni gosti!

Te je poklik, koji se čuje sa svih strana.

Tu, u našem lijepom Samoboru, gdje je kroz hrvatski svijet odjeknala po prvi put iz Livadićeve kurije hrvatska pjesma budilica, gdje je pod dojmom poezije i ljepote Samobora zazvonjela pjesma Preradova i javili se zvuci sa gusala nježnog Stanka Vraza, našli naši gostevi i zadovoljstva i sreće i dokaza pravog hrvatskog gostoprimstva.

Neka bade ova nekolicina sati, što ga imade u Samoboru provesti ugodni i nepomućeni časovi našim vrijednim i požrtvovnim pjevačkim pregaućima.

Sve ljepote gorajohrvatskog kraja usredotočene su u tom starom hrvatskom mjestu, što leži kao udaljeno zagrebačko predgrađe, kao strašna čista hrvatska misao u zaklonu goratih šuma i pod štitom veličajnih historijskih ruševina, odakle je misao naše nezavisnosti siala „u građanske kuće

i kolibe seljačke. Te je riječi napisao Matoš boraveći u Samoboru.

Mi naše goste pozdravljamo i kličemo:

Dobro nam došli!

† Franjo Bahovec

I opet jedan kremenjak-poštenjak manje. Izmučen dugom teškom bolesti zaklopi zauvijek 9. srpnja blage svoje oči. A za njim ostade osamiem i dom njegov — jedan od onih mlkih i otmenih do nova samoborskih, koji je je sjajno svojim ugledom, takmilo se u radu patriotskom. Bio je to čom, u koji su mnogi upirali svoje poglede nesamo u danima sreće i zadovoljstva već i u časovima teških kušnja i potreba; mnogi su kucali na njegova vrata i malo iko je odilazio iz njega nepomognut. Bijaše to toplo ognjište, za kojem su se mnogi ogrijali. Pa kad je to ognjište, kao i mnoga druga, radi floskera i drugih ekonomskih neudaca stalo da slabi, preuzima po preradi s nrti bratovoj svu brigu na sebe Franjo, koji je i dostiže — čedan i skroman, gotovo bez zahtjeva a radin kao mrav — svu svoju sreću nalazio u sreći i zadovoljstvu svojih mlkih, kojima je odselo bio i otac i staratelj. S vrlom svojom slogoricom prihvaća se teške zadaće, da po-odlično ogajište opet raspiri, ojača razbukti novim plamom. Neumornim radom, čvrstom voljom i razumom štedajom uspjelo mu je djedovski dom uzdržati na prijašnjoj visini.

Stručnjaci lijepo spremijem sa svojo trgov.čko zvanje mogao je da s bratom si Markom podigne svoju trgovinu manufakturnom, te sprecerajskom i prekomorskom robom na zamjernu visinu te je ona bila na čast Samoboru, a u trgovačkim je krugovima, domaćim i stranim, uživala velik ugled. Ponošen na djedovsko svoje ime i poštenje nesamo da ga je i sam svojim usornim značajem i neokaljanim poštenjem uzdržao na toj visini, već je i potomstvu bratovu vruće stavljao na srca, da ime djedovsko nikad ni časom ne potamni.

Kako se dragi Franjo u javnom životu malo islišao, jer se to protivilo njegovoj tihoj i šednoj prirodi, ipak je pomno pratio svaki napredni i rodoljubni pokret i rado ga pomagao. Mada mu je otac piovio strujom unio-nističkom, on se s bratom si Markom oduševljeno priklonio hrvat. narodnom pokretu makar su time stvari bili u očitoj opreci s osem si. Dom njihov postade žarištem hrvatskih narodnih ideala i pravim rodoljubnim sjedištem. A kad je brat Marko trgnulo i aktivno sudjelovao u političkom životu kao

narodni zastupnik, samoborski, zapade brata Franju dvostruka hruga oko poslova trgovačkih i gospodarskih. Po ovim svojim poslovima, pa onda poznatom svo om susretljivošću dolazio je pokojni Franjo u najuži doticaj s građanstvom samoborskim, koje ga je vazda odlikovalo svojim simpatijama, te je svome osobitom poštovanju spram njega dalo izražaja svakom prilikom počastivši ga izborom u općinski zastupstvo, u školski odbor i dr., ali je on te časti ponajviše otklonio zakupljen svojim gospodarskim poslovima.

Uz lijepu stručnu i opću obrazovanost naš je Franjo bio i glazbeno obrazovan: ta bio je većak glazbotvorca Ferde Livadića. Svirao je glasovir i gusle. Pokojni je Vanjek a njime, te s Reizerom i nekim Pomahačem složbo kvartet, koji je svirao kod plesnih zabava, kasnije se razlož u „streh“. Kako je naš dobri Franjo vrama volio glazbu i pjesni običručke je prigrio Vanjekovu namisao o osnutku pjevač. društva „Jeka“. I on joj je kod osnivanja kumovao, a i kasnije je milovao i pomagao: s bratom Markom besplatno joj ustupljuje dvorane za njene plesove i koncerte, u kojima je „Jeka“ proživjela najsjajnije časove prvih decenija svog opstanka; osim toga podupire je moralno i materijalno u svakoj potrebi, 28 godina joj je revnim izvršujućim članom a sve to vrijeme i blagajnikom, koji je njezine manjke požrtvovno pokrivaio iz svog džepa.

Šta više: u času „Jekine“ teške krize, on je i preporadja osnivajući uz nju dobrovoljni diletantski sbor, a mladijima za poticaj i sam stupa u prvoj predslavi na pozornicu. Može se doista s pravom reći, da nije bilo rodoljubne braće Bahovaca, „Jekina“ bi pjesma odavna bila sasna zamušila, a to bi bio težak udarac za naš društveni život. Zato će ime ime M. i F. Bahovca ostati zlatnim slovima upisano u anahima „Jekinim“.

Franjo Bahovec bio je napredan vinogradar, pa je na tome polju razvio zamjernu djetatnost, pridonesao je velikih štava svojim neumornim radom, što je možda i roj javnosti i nepoznato. Kad je naša vinska trgovina poradi nesretne klauzule s Italijom posve zapela, te vinogradari počeli očajavati, pokrenuo je pokojni Franjo s nekima naprednijim vinogradarima osnutak Vinogradarske udruge u Samoboru, da zajedničkim radom usmastoje nekada vinskiu trgovinu s mitve točke na kojoj je zapela i da našem vinu i grođju otvore prave do svjetskih tržišta. Toj udruzi bio je pokojni Franjo ustina prava duša. Sav go'em rad oko primanja mošta, mjerenja sladora i alkohola, manipulacije i trgovine vina, svestrano knjiženje, obračunavanje, depariranje i knjiženje i. t. d.: sve je to bio posao požrtvovnog našeg Franje, koji je onu obavljao pčtinjom marljivošću, usornom točnošću, a sve — bez nagrade. Kofiki je to bio rad,

mogao je valjano procijeniti samo onaj, koji je imao priliku, da izblize promotri osnutak i poslovanje ove udruge i da zaviri u one mnoge knjige, koje je marna ruka Frana tako uzorno vodila. Šteta velika da ovaj njegov poštivni i pregrnutiji rđ nije nalazio pravog shvatanja i nastajevanja u ostalim udrugama i vinogradara.

U našega dragoga Frana bijaše jaka volja za rad, bez kojega gotovo nije mogao da bude, jer je u njem osjećao pravo unutarnje zadovoljstvo. Zato ga vidimo - makar u godinama - gdje se br hvaća službe blagajnika kod Samoborske štedionice, i mada ga je u posljednje doba već izjedala teška bolest, on se malone do posljednjeg časa radom bori protiv nje, dok joj konačno teško izmučen ne podleže. . .

Osamljen i ostavljen stoji sada njegov dragi, pošten samoborski dom Prazno stoji sada i ono okno njegove radne sobe. kojim je blagi i dobroćudni pogled neraboravnog Franje Bahovca posmatrao život samoborskog trga, upoznao nove ljude i novi život i poredjujući ih s prošlim dnevima nerijetko bi mu plemenita i čobra dišila njegova drhtnula od boja. Osamljen je sada taj bijeli dom, ali u svakom kutiću njegovu ostaje nezaboravna uspomena na marnu ruku, na čestitu i plemenitu dušu dobrog Frana, čiji će spomen sjati i u našim srcima, dok nas bude. M. L.-g.

Izostajanje od škole.

Iz statističkoga prijeglada školskog izvještaja za ovu godinu izbija jedna teška brojka: 41 dijete izostalo je od škole u toku školske godine. Istina u ovom je broju sadržan i broj one djece, koja su se odselila iz Samobora, ali kad se i ova odbiju, još podjednako ostaje znatan broj djece, koja su bila obavezana na pohađanje škole, a nijesu ovu dužnost vršila. A povrh toga ima i jedan broj onih što su ostali neopitani radi nemarne polaska, dabrte, koji su stvima blizu onim izostalima i koji su izgubili godinu.

Ima, razumije se, ovakih pojava u selu u neželjenom broju, ali u Samoboru, jednom naprednom gradiću, gdje je škola svakom dječetu na dohvat, ne bi se nikako smjeli da pozovu ovakih propusti roditeljske odgovornosti. Roditelji ovakih djece zadaju posta i pisarenja i školi i oblastima, a njihovi izgovori kod opć. poglavarstva, kad ih ono pozove, sadrže sve drugo nego opravdane razloge za prikrivanje djelat kod kuće. Uostalom, gdje postoji opravdan razlog tu i školski odbor učini svoje, no ovdje se radi baš o onima, što po sve svjesno i bezrazložno otušuju dijete od škole i svijeta nauke.

To je teški roditeljski grieh, koji će se danas sutra ocvetiti na njihovoj djeci, što će morati da ragaju u život, a čino će im nedostajati najplemenitije snanje za taj život i njegove teške prilike.

Ne od bojazni poradi eventualne novčane kazni, nego zato, što mora svaki roditelj da osjeti neminovnu potrebu škole za svoje dijete, treba da on ispunja sve dužnosti prema školi šaljući svako svoje dijete u bram narodne pravnote i te ne molđa tek 2 ili 3 godine, nego punih pet, kako to određuje zakon. Samo tako mogu dobiti djeca izvjesnu zasluženu cjelinu snanje, koja će im biti potrebna u životu, ako hoće da se u njem održe na doležnoj visini kao ljudi vredni poštivanja, a ne kao slabiki, koji će

povećavati i onako veliki broj analfabeta u našem narodu.

Nemite pojave, što smo ih naveli, treba da u Samoboru prestanu. Njihovo ponavljanje i ubuduće značilo bi jedno kulturno nazadovanje i to kod baš onih, kojima najviše treba nauke i „na kojima svijet ostaje“.

Ako ne će čiti milom, mora će naša trg. poglavarstvo da preduzme sva zakonom dopuštena sredstva, da prinudi najhjnje roditelje na poštivanje škol. zakona, pa na vršenje najavetijih roditeljskih dužnosti.

Oviti dijete škol. nauki lišiti ga očinjega vida. Dajmo mu radje sve, što nam je moguće, da ga odgojimo i razvijemo njegovu duhovnu snagu, da nam svaki pojedinac može biti koristan član čovječje zajednice. „Djeca su nosioci nesamo imena, nego i uspomena i naše naše“ — rekao je veliki vladika Strossmayer.

Pedesetgodišnjica „Jeka“.

Do danas je najavilo dolazak trinaest hrv. pjevačkih društava korporativno a pet najst po delegatima, u svemu 28 društava.

U subotu uvečer 19 dolazi tek par delegata, drugi svi dolaze u nedjelju. U svemu će biti na okupu oko 500 pjevača i pjevačica.

Raspored je proslave ovaj:

U subotu u 9 sati uvečer komers u Pensionu „Lavica“.

U nedjelju 20. o. m. polazak iz pjevačnice u 1/29 na kolodvor. Viak sa pjevačima dolazi nešto ranije, već u 9 sati. Nakon pozdrava, vrata se povorka i polazi u župnu crkvu. Pod sv. misom pjeva „Crkveni zbor“ iz Siska kompozicije od J. S. Bacha, A. Foerstera, P. H. Sattaera i Frana Dugana. Zborom ravnaj kapelnik Medricky a orgulje svira M. Ivšić, kapelan. Poslije sv. mise ide povorka pred vijećnicu, gdje će trgovlari načelnik pozdraviti goste.

Nakon toga je otkriće spomen ploče na dvorcu g. H. Švarca, gdje je 1833. nastala hrvatska budnica „Još Hrvatska nij' propala“. Sva društva poredaju se pred ogradom, u park ulaze samo barjaktari, predsjedništvo „Hrv. Pjev. Saveza“ i „Jeka“. Nakon govora predsjednika „Jeka“ pjevaju sva društva pod ravnajem dirigenta Saveza g. Nikole pl. Fallera „Još Hrvatska nij' propala“ (2 knice) i „Hrvatsku himnu“. Potom ulaze sva društva u park i čine miting od pred pločom te polaze pred pjevačnicu „Jeka“ gdje se barjaci spremaju. Tu se povorka razilazi i nakon toga je odmor.

Točno u 1/212 je matineja u parku g. baruna Olegovća pred t. žv. Gradna-dvorom. Prva pjeva „Jeka“ 2 pjesme i to: „Tekla voda“ mješoviti zbor od Franje Lucića i „Nuša pjesma“, mešiti zbor od Reduila Matza.

Odm „Jeka“ pjeva na matineji još 10 društava, svako po jednu pjesmu. Na koncu pjevaju svi muški zborovi „Bog i Hrvati“ od Vuka Novaka pod ravnajem drugog Saveznog dirigenta g. Reduila Matza.

Ozobito će biti zanimiv nastup „Sloboda“ iz Zagreba, koja će pjevati najnoviju kompoziciju Reduila Matza: „Pri sv. kralju“ riješi A. G. Matoha (i dok je urea, bit će i Krosnje).

Za reprezentaciju je zajednički objed u Pensionu a za pojedina društva u održanim gostionama. Popodne u 2 sata je konstituiranje „Pjevačke župe Livadić“ u

pjevačnici „Jeka“. U 3 sala je pred pjevačnicom „Jeka“ pokus za zajedničko pjevanje. U 1/24 polaze sva društva u povorki od pjevačnice u Avna dol na pučku svečanost.

Opet pjevaju pojedina društva po jednu pjesmu a svi zajedno „Hrvatskoj“ od Vuka Novaka. Kod pučke svečanosti svira glazba od 4-5. Od 5-6 1/2 pjevaju društva a nakon toga počinje zabava po v. lji i plać.

Gospojinski odbor „Jeka“ poskrbio se za dobar buffet.

Za odlazak iz Samobora stoje na dispoziciju vlakovi: 18⁴⁵, 20³⁰, 22 i 23³⁰.

Domće vijesti.

Vele dušan dar društva Porodica Franje Bahovca izvršujući želju pokojnikovu sjetila se svih ovdašnjih društava i institucija pa je darovala: Hrv. Sokolu 500 D.n, Fanlari Hrv. Sokola 500 D.n, Vatrog. društvu Obrno-radničkom društvu Napredak 500 D.n, Vojno veter. dr. 500 D.n, Hrv. pjev. dr Jeki 500 Din, Za zvonove 500 D.n, Za ubožnicu 500 D.n, Za ubogare 500 Din.

Sva navedena društva neka izvode po dići goraje avote u tiskari S. Šeka.

Blagoslov zvona u Rudama. U medjelju dne 6.7. bila je lijepa svečanost u Rudama, blagoslovljena su zvona u župnoj crkvi. Svakako se mora pohvaliti imošnje župljane, da su pokazali toliku darežljivosti i poštivnosti te si nabavili 3 nova zvana u težini od 5, 3 1/2 i 2 mica. Zvana u jesu doduše od bronča (baka i kositer) već očetika, ali će svejedno dobro služiti svojoj svrui. Blagoslov je obavio dekan M. Zlatić uz brojnu asistenciju svećenstva i veliko učestvovanje naroda ove i okolnih župa.

Sproved Franje Bahovca. U petak je obavljen sproved odlučnoga i rodoljubnoga samoborskog građanina g. Franje Bahovca uz velika saučestće građanstva te sviju domaćih društava i korporacija. Na sproved došlo je i općustvo iz Zagreba; medju ostalim vidjemo kanonika preč. g. Antuna Starca, prof. i imževanika ora. dr. Livadica i dr. „Jeka“ mu je otpjevala dvije nadgrobnice, a Fanlari Hrv. Sokola odsvirala k. župnik. Kako je pokojnik zaželeo, da mu se na drži govor nad grobom, to mu je održano spomen-stovo u pojednim društvima i istaknute vrijeme tuje su pokojnika rešie.

Vječni spomen Franji Bahovcu, a rastušenoj porodici naše iskrene saučestće!

Uspjeh školskog posljedn od 29. pr. m. U osobit moralan uspjeh nije isuegao ni materijalan uspjeh ovog škol. posljedn. Uspjeh: mat. manš tržak od 161 D.n 75 p. ostao je čim prihod za zakladu za osuđene čaoci. miakž 2342 Din 25 p., koja je svoim koristolovno uoljena u Samob. štedionici. Tom su prilikom prepisala ova gg.: Ženka Finpec 100 D.g, Suren 20 Din, prof. Kocijan 10 D.n, Weber 5 D.n, Beguder 5 D.n, Najdin 5 D.n, Preebki 4 D.n.

Zaklada Mlana Langa nastavila je doznati na 39,055 D.n 85 p, što također znači značan napredak, a pokazuje, kako naša građanstvo bi u kojoj zgođi ne zaboravlja na uromoban školsku misao, već se je rado oječa što vidim što manjim priložima. Za posljednje dvije godine narasla je za punih 25,319 D.n 75 p, a bude li naša općustvo, pa naši snovi u Americi i uspredak jednobo pomagati ova kromobu instituciju, moći će u dogledno vrijeme povesti tako, da će ojeni čamati dostajati za redovna potroba. A to i

jest svima osnutka ove zaklade: da se po mogućnosti ne dira u samu glavnicu, nego da se od kamata može obuti i zaodjeti svake godine školska erotinja S imenom, kojim je vezana podržat će se i za poznija vremena spomen na zaslužnoga našeg Langa, a korist koju će osjetiti i djeca idućih generacija, značit će mnogo i za budući Samobor i biti dokazom humanoga osjećanja i darežljivosti današnjih naših ljudi.

Školska uprava zahvaljuje ovim svemkolikom općinstvu, koje je poduprlo plemenitu svrhu školskoga posijela. Napose zahvaljuje Hrv. Diletantskom klubu za uzajamnu pozornost; g. Kuharu, stolaru koji ju je besplatno postavio i razložio; g. Kazimiru Kupsi, koji je dvoanu iznajmio uz minimalnu odštetu.

Akcija za nabavu zvona Odbor za nabavu zvona pokreće akciju za sabiranje Društva odosa (predsjednik M. Lang, blagajnik A. Rumenić i 6 odbornika) proširiti će se sa seljacima naše župe, pa će poći od kuće do kuće, da svako nešto daruje u tu svrhu.

Iz „Jeka“. Pristup na komersu u subotu 19. o. mj u 9 a. uvečer je dozvoljen i ne plaća se nikakova ulaznica. Dobrovoljni prinosi obzirom na velike troškove proslave primaju se sa zahvalnošću. Obilni buffet uredjuje gospojinski odbor. Za dobro vino i pivo je poskrbljeno. G. Požgaj i Tomšetić peći će nekoliko odojaka.

Za gradnju ubožnice i bolnice U spomen milom prijatelju Franji Bahovcu prinosi obitelj Lang 400 K. za osnutak bolnice za siromake.

„Za dom Hrvatskoga Sokola“ U mjesto vijenca na odar svomu najboljemu i nezaboravnomu prijatelju i dobroćinitelju Franji Bahovcu, pokrio je za dom „Hrvatskoga Sokola“ u Samoboru g. Hinko Sauer 100 Dinara. Na daru zahvaljuje — Odbor.

Za naša zvona darovala je gđa Berta Šprajc 100 Din, a obitelj Milutina Jurčić mjesto vijenca na odar pok. Franje Bahovca 100 Din. Odbor se zahvaljuje i preporuča za daljnje milodare.

Umrli u župi samoborskoj od 15. VI.—15. VII. Anastazija Trkeš, dijete, 4 i pol god., Bregana, — Mijo Kubenik, 21 god., Samobor, — Ivan Župančić, 61. god., Mala Rakovica, — Dragica Bošnjak, 17. god., Klokočevac, — Anastazija Šantić, 49 god., Veniza Rakovica, — Janjo Mibić, 1 mjesec, Sianidol, Aetun Hrastar, 17. god., 80 god., Ordanji, — Franjo Bahovec, 73 god., Samobor, — Petar Ordanji, dijete, 10 dana, Ordanji, — Franjo Dragoda, dijete, 9 dana, Medsava, — Veronika Ristić, 78 god., Samobor.

Izgubljeno srebrni sat sa lancem izgubljen je: Umotjava se politeni nalaznik da ga uz nagradu preda kod g. Ignaca Suptičića.

Društvene vijesti.

Darevi „Jeki“ za 50 godišnjicu. Gosp. H. Švare koji je već u više navrata i svake godine pogledao se osobitim prijateljstvom našeg društva darovao nam je za 50 god. 2000 Din.

Nadalje priznat imo za 50 god. i ove darove V. 50 Din, R. 100 Din, J. 30 Din. Jedn. 5-dnež ponovo 100 D.

Svim plemenitim darovateljima odbor se „Jeki“ najsrdačnije zahvaljuje.

Kao utemeljitelji pristupili su „Jeki“ gosp. Fies Franjo i Šoić Stjepan.

Dobrov. vatrogasnom društvu pristupila je kao član utemeljač g. Barica Turovec.

Javna zahvala. Vatrogasno društvo u Bregani hvati ovime svima koji su društvu prilikom zabave u Lugu darove za tombolu ili preplate dali kao i onima koji su ovu zabavu posjetili.

Osobito ide hvale „Hrv. Sokolu“ i njegovoj fanfari da je ova zabava tako lijepo uspjela.

Odbor

Okolina.

Dobrovoljno vatrogasno društvo u Bregani preredilo je dne 6. i. mj. pučku zabavu u Vugrinčevoj gostionici. Pozvano je bilo vatrogasno društvo iz Samobora, a također samoborski „Hrv. Sokol“, koji je sudjelovao s priličnim brojem članstva i sa svojom fanfaram, u želji, da podupre onaj našu braću Hrvate moraino, materijalno i nacionalno. Viadala je strašna žiga te je doista svaki od njih, koji oko 3 sata tamo stupahu, pridonio znatnu tjelesnu štrvu. Kad je kasnije ponešto zabludilo, onda je nagnulo više građanstva i seoskoga pučanstva. Podvorka je bila dobra, zabava animirana, te je duboko u noć potrajala. Zdravo i pomoz Bog!

Siromašna kapela u Lipovcu Zamoljeni prihvatimo ovaj apel: Ovlašteni po žup. oblasti u Zagrebu, najsrdačnije molimo milodare u ime svih žitelja sela Lipovac ave kršćane, da nam njima priteku u pomoć kod izgradnje žrtvenika svoje obitelji i svetoga Florijana, jer žitelji sela Lipovac nisu sami nikako mogući ove podignuti, a teško nam je da gotovu kapelu bez žrtvenika moramo gledati — Mato Gunčić, Janjo Gunčić i Lipovci.

Kradje. Nepoznati zakovci provalili su u noći dne 28. pr. mj. kroz prozor u kuću Štefana Mavračić iz Rakovpolja te mu odnijeli razne robe i odjevnih predmeta u vrijednosti od 9270 Din.

Isto tako provaljeno je dne 3. o. mj. u kucu Jure B. scana iz Gradca te mu odneseno raznih odjevnih predmeta u vrijednosti od 6105 Din.

Adam G. rišek i Martin Količić iz Otoka ukrali su na štetu svog susjeda Jure Vukovinskoga u noći od 24. na 25. pr. mj. jednu ribu som težu 11 kg. uže i tokot — sve u vrijednosti od 695 Din.

Antun Gaudić iz Cerja ukrao je na štetu g. dr. Vladimira Rešera iz Samobora iz šume „Oaj“ 12 kom jelovih stabala vrijednih 300 D.

Franjo V. h. vić i Martin Novosel iz Domaševca ukrali su i ukrati međajnje stupove u „Štavi“ vlasništvo g. Eduarda Prešićkoga iz Samobora te mu time naneli štetu od 500 Din.

PROSVJETA.

Ovog mjeseca izdati će u Zagrebu prvi broj ruske informativne novine „Ruski Glas“ u orpako-hrvatskom jeziku. To će biti organ nezavisne nacionalne ruske misli sa ovim sadržajem:

Posljednji izvještaji o Rusiji i ruskom pitanju.

Uspostava odnosa sa Sovjetima.
Rusija i Slavstvo.
Ruska emigracija.
Arheološki o boljševicima.

O Lenjnu.

K upoznavanju Sovjetske Rusije.

Hrvatski neoslavizam

Ruski Sokol i dr.

Svrha je ovom listu, da točno i nepristrano prikaže braći jugoslavencima život Rusije i ruske emigracije. List ne uzimlje nikakav partijski program. Lozinka mu jest — domovina. Credo — preporod nacionalne svijesti u Rusiji i lavan nje te uskraćuje nove Rusije.

Taylorizam i guslači. Čini se nevjerojatno, da se mogu studirati najednom dva položaja na guslama te time za jednu polovinu ubrzati naporno vježbanje, ali tomu je ipak tako. Guslači su cijeloga svijeta doživjeli veliku senzaciju. Pronalazačem tog „taylorizma gusala“ je Bedrich Voldan, profesor konservatorija u Pragu. Rezultatom njegovog višegodišnjeg rada upravo je taj „prevrat“ u poučavanju guslanje. Kako je poznato, uvijek imaju dva položaja na guslama srodnu oznaku za prste (prstome) tako, da se osam položaja snizuje na četiri. To je srodno prof. Voldan uzelo za temelj svog reformnog sustava i stvorio upravo monumentalno metodičko djelo. Sustav obasira tri dijela: Novu školu položaja (u kojem se može početi po uvježbaju i. položaja bilo kakove škole), 80 pjesama 40 studija, što predstavlja golemi materijal na malo stranica kad se uspoređi s drugim školama. U pjesmama su donečene najljepše melodije čehoslovačke, jugoslavenske, englesko-američke i njemačke (s tekstom). Uvažmo li na pr. da se svaku od 8. pjesama može izvesti u dva položaja (u srodnom položaju gotovo bez vježbanja), što predstavlja 160 pjesama, koje bi sve — po starim sustavima — bilo potrebno tiskati; no Voldanova metoda vrši tu zadaću za polovinu brže i jeftinije. Isto tako svirač uči u 40 studija dva položaja ujedno. To su odmah na glasovitom praškom konservatoriju shvatili i djelo uveli u zavod. Ministarstvo prosvjete i Češka akademija znanosti i umjetnosti, priznavajući dalekosežno značenje djela, podijelile autoru potpore za prevode teksta, čime se omogućuje veliko razširenje djela ne samo po Evropi, nego i preko Oceana (sva vrlo važna melodička razglabanja (analizovanja) su u samoj školi opširno češki, jugoslavenski, engleski i njemački donečena a posebno pak u brošurama na francuskom, talijanskom, ruskom, ukrajinskom i poljskom jeziku. Stručnjaci priznaju, da se radi o jedinstvenom djelu u cijeloj svjetskoj literaturi, kako sa strane sustavno tako i sa strane melodičke i muzikalne.

Vozni red samoborske željeznice

Iz Samobora kreću vlakovi i to:

6¹⁰ u jutro
8⁰⁵ u jutro (osim nedjelje i blag.)
12²⁰ poslije podne
18⁴⁵ navečer.
20³⁰ navečer (nedjeljom i blag.)

Iz Zagreba kreću vlakovi i to:

8 u jutro
11⁴⁰ prije podne (na radne dane nedjeljom samo do Susjedgrada)
14²⁰ poslije podne,
18⁴⁰ navečer (na radne dane)
20³⁰ navečer.

Samoborci i samoborke
sjetite se gradnje
samoborske ubožnice.

Poziv na pretplatu.

Pretplatnike izvan Samobora molimo da izvole obnoviti pretplatu za tekuću godinu koja iznosi na čitavu godinu 20 Din inozemstvo 40 Din.

Naučnika iz bolje kuće traži za trgovinu željezne robe Josip Rudar

Pisarničkog vježbenika

koji je sa dobrim uspjehom svršio pučku školu te navršio 14 godinu traži za odmah tvrtka Josip Fúzy, industrija i njih kožnatih proizvoda, Samobor, (Samostan)

Razno pokućstvo

prodaje se radi preseljenja. Uпитati: Samobor: Žitni magazin.

„Novo kuživo“

za miševе i štakore po dr Kršnjaviju sigurno je i neopasno sredstvo za tamnjenje.

Dobiva se u lekarni

Narudžbe

za uređivanje grobova te betonskih okvira prima uz vrlo jeftine cijene.

Viktor Štemberger

Sisaljka za bunar

sa nekoliko metara cijevi prodaje se. Uпитati Samostanska ulica broj 35. I. k.

Restauracija bavnica Samobor.

Za utrak svake nedjelje:
Paprikaš — gulaš ala šegedin.
Hrenovke svježe.

Toči se crno dvostruko sladno pivo Jelačić ala „Salvator“ u bocama, i stara domaća kapljica vina od 1921. godine.

Pivo preko ulice uz snižene cijene.

Melanija Vuja

Obrtnička ulica br. 28.

preporučuje:

veliki izbor ručnih radova (štampanih i gotovih), vunice za djempere i dječje oprave, svilene čarape i raznu drugu robu.

Javna zahvala.

Svim prijateljima, znancima te rođacima, koji su milog nam i nezaboravnog supruga i oca

Miju Rubinića

u bolesti tješili, do groba sproveli, odar cvijećem okitili i sućut nam izrazili budi ovime izrečena najiskrenija hvala.

Napose hvala gg. liječnicima dr. Juranoviću i dr. Angeru koji su mu u bolesti najsavjesnije liječničku pružali i boli ublažili.

Rastužena rodbina.

Javna zahvala.

Prigodom smrti našeg nezaboravnog, plemenitog i dobrog stričeka

FRANJE BAHOVCA

izražene su nam mnogobrojne iskrene sućuti; prijatelji iskitiše prekrasnim vijencima njegov odar, društva i brojno građanstvo i seljaštvo ispratiše ga do hladnog groba, pa ovim putem najsrdačnije svima zahvaljujemo na iskazanoj počasti našem nezaboravnom pokojniku.

Napose smo dužni zahvaliti se „Hrv. Sokolu“ i Hrv. pjev. društvu „Jeki“, kao i čestitim seljacima — susjednih sela Vrhovčak.

Najtopliju pako hvalu izrazujemo prijateljskim obiteljima Milana Langa i dr. Martina Juranovića, koje su pokojniku iskazali neprocjenive usluge.

Marko Bahovec

Anka Budicky rođj. Bahovec